

Розділ 20

Іда та Бенні стають друзями

Наступного ранку Іда та Бенні пішли до школи разом.

— Мені справді шкода, що я не прийшла до тебе на день народження.

Дівчинка протягнула Бенні руку:

— Мир?

— Мир, — Бенні ляснув її по руці.

Раббат та Генрієтта підморгнули одне одному.

— Нарешті, — сказали вони.

У цей день у скриньці довіри знову лежала записка для пана Зігманна. І її знову написав Йо.

Хлопчик дуже старався, коли писав цього листа. Він пояснив, що в нього вдома зараз усе якось не дуже гарно, що його батьки весь час сваряться та кажуть, що він має краще старатися. Що його старший брат, із яким про все можна було поговорити, уже не живе з ними.

«Бенні не має жодного відношення до цієї справи зі смердючими бомбами в школі. Мені дуже шкода, що я зіпсував Ваші кольрабі», — писав Йо. Оскільки він був мужнім хлопчиком, то навіть підписав своє ім'я.

Пан Зігмани прочитав листа, а тоді посміхнувся. Узяв велику поливальницю та пішов до бібліотеки поливати свою останню кольрабі.

Іда, Йо, Бенні та дві чарівні тварини щодня після обіду зустрічалися на галявині за городами. Йо бігав поруч із Бенні, показуючи йому, як розподіляти темп. Іноді Бенні випускав гілку, із якою вони тренувалися передавати естафетну паличку. Тоді він сердився, але Йо підбадьорював його:

— На святі ти нам усім покажеш!

Генрієтта та Раббат тим часом перешіптувались.

— Нарешті вони можуть терпіти один одного, — промовила Генрієтта.

— Це чудово, — кивнув Раббат. — Тепер моя Іда може бути навіть із Йо. Їй так цього хотілося.

- Чому директор не влаштував Йо жодного покарання?

— Йо? — пробурмотіла черепаха. — А я гадала, вона товаришує з Бенні.

— З Бенні вона товаришує, — пояснив Раббат. — А в Йо вона закохана.

— Ти впевнений? — Генріетта зморщила носик.

— Ну так, — кивнув лис. — Вона навіть написала йому лист кохання.

— Овва, — про це Генріетта не знала.

Увечері Іда разом із Раббатом сиділи на кухні. Батьки дівчинки ще порались у перукарні.

— Що ти їстимеш? — запитала Іда, відчиняючи дверцята холодильника.

— А є шоколадне печиво? — Раббат облизнувся.

Іда взяла собі йогурт, а тоді почала копирсатися в холодильнику.

— Ось! — вона поклала кругле печиво в пащу лисові та погладила його по голівці.

— Дякую, руденька, — пробурмотів той.

Доївши смаколика, він поцікавився:

— Що тепер із Йо?

— А що з ним має бути? — обережно запитала Іда.

— Ти все ще закохана в нього?

Таке пряме запитання настільки збило дівчинку з пантелику, що пластикова склянка випала

в неї з рук. Малиновий йогурт розлився на стіл і потік на підлогу.

— Ти ще зако-охана в нього? — повторив своє запитання Раббат.

— Ні, не думаю, — пробурмотіла дівчинка, намагаючись витерти стіл ганчіркою.

— Він тобі ще подобається? — не здавався Раббат.

— Гадаю, що так, — кивнула Іда. Пригадала його хитру посмішку, його влучні вислови. Раббат витягнув мордочку.

— А як тобі подобається, що він запер Бенні у прибиральні? Це ж непорядно, еге ж?

— Гм... — протягнула дівчина.

— А оті надписи в туалеті! — лис починав сердитися по-справжньому. — «Бенні — качка-шкандибайло» і все таке інше. Це все він.

— Це робив Сілас! — гукнула Іда.

Але Раббат не збирався здаватися.

— Я впевнений, що вони придумали це разом. А ще він вкинув блискучий папірець у сумку Бенні — це взагалі край! Бенні мало не вилетів зі школи!

— Оце було б справді тупо, — прошепотіла Іда, якій уже жодного йогурту з малиною не хотілося.

— Тупо? — лис аж підскочив. — Це було дужемега-супер-шалено-підло!

— Де ти цього набрався? — здивувалася дівчинка.

— На шкільному подвір'ї, де ж іще, — відказав їй друг. Іда знову сіла за стіл, погладила лиса по спині. Той вже заспокоювався.

— Я ж лише хочу, щоб тобі було якнайкраще, — замуркотів Раббат. — Забувай про Йо та тримайся Бенні.

Бенні з Ідою зустрічалися щодня. Для доповіді вони врешті-решт зійшлися на темі «Рекорди світу тварин».

Іда знала, яка тварина може стрибнути якнайдалі (велетенське кенгуру), яка тварина бігає найшвидше (звичайно ж гепард). За допомогою своєї енциклопедії про тварин Бенні з'ясував, що більше за всіх зубів мають акули. А саме — 30 000.

Раббат пригадав свою батьківщину, Норвегію, та тварин, які там живуть.

— Знав я одного боривітра, — розповідав він. — Мисливець від бога. У тих бідолашних тварин не було жодного шансу.

Іда попросила, і Бенні відкрив потрібну статтю.

— Боривітер бачить краще за всіх інших тварин. Він може вгледіти мишу з висоти в 1,5 кілометра, — підтвердив він.

— А ще був лось, — продовжував пригадувати Раббат. — Той лось так пірнав!

Цього разу Іда сама вхопила довідник, аби переконатись у його словах. При всьому гарному ставленні до Бенні їй все ще здавалося, що той робить усе надто повільно. І справді, так і є: лосі можуть пірнати на глибину 6 метрів!

Але Генрієтта могла додати ще більше:

— Королівський пінгвін може краще!

Іда зазирнула в енциклопедію. 540 метрів!

Бенні з гордістю посміхнувся. Отже, його чарівна тварина також на щось здатна!

За реферат Іда з Бенні отримали двійку. Одиницю їм не поставили, оскільки міс Корнфілд вважала, що треба було вказати також і негативні рекорди. Наприклад, наскільки повільно бігає черепаха. А діти в доповіді згадали лише про її фантастичне вміння орієнтуватися.